

Uurijad on inimesed, kes uurivad, mida uurijad pärast neid veel uurima peavad. Nooremuurijad on uurijad, kes uurivad, mida uurijad juba enne neid on uurinud.

(Ottekar, "MM Mammuti" vahendusel)

VAJADUSTEST TEADAANDMINE EI OLE VIRISEMINE

rahvateleviseiooni programmi tootmiseks vaja oleks. (vrdl. "Eesti on Austriast ees" samas "Telekraadis"). Rahva esindajad Riigikogus võivad aga alati öelda, et nad polegi midagi nii kallist tellinud. Kas ei ole rahva esindajate jaoks küllalt teadmisest, et mingi Eesti TV on olemas ja et viimasele kamingi raha eraldatud on. Sellega peaks ju asi küni järgmise eelarve tegemiseni lõppenud olema.

ETV on nüüd välja töötanud uue strateegia rahvateleviseiooni ideestiku kaitsmiseks, põhjendamiseks ja oma rolli realiseerimiseks, et teha selge vahe virisemise ja faktide vahele. Asi tuleb siililegi selgitada, kõik alternatiivid, kaasnähud ja võimalused puust välja treida ja, kui vaja, siis ka punaseks värvida. ETV ei oota uut ja samalaadset riiklikku tellimust, vaid teeb oma põhjendatud pakkumise riiklikule tellimusele, seda koos meiepoolse põhjendatud eelarveprojekti esitamisega järgmiseks aastaks või -veel parem- aastateks.

Oma (seni veel avaldamata) intervjuus ajalehele "Televisioon" sõnastas Hagi Shein ETV strateegia niimoodi.

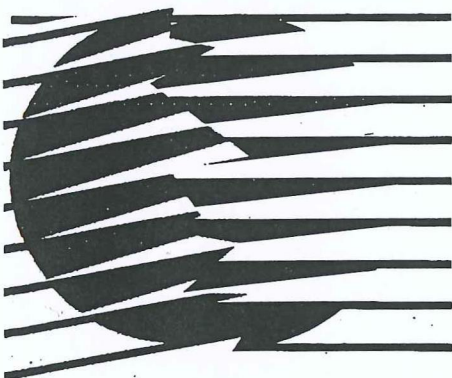
Esiteks me teostame rahvusvaheliste ekspertide ja Eurovisiooni abiga ETV tehnilis-majandusliku ja finantsilise ekspertiisi, et pakkuda tulevikustrateegia üle otsustamiseks maksimaalselt professionaalset informatsiooni. Oma professionaale

meil ju ei usaldata - mis sa virised!

Teiseks tahame riigikogu ja valitsuse ette püstitada põhjendatud küsimustiku, rahvateleviseiooni elupaberi. See saab olema motiveeritud ja põhjendatud dokument, mille küsimustele vastates peaks selguma riigi seisukoht rahvateleviseiooni vajalikkuse ja tuleviku suhtes.

Kolmanda momendina tahame me esitada ETV-poolsetaotuse motiveeritud riiklikule tellimusele kõigi nende rahvateleviseiooni põhifunktsioonide aspektis - nimetaksin neli põhilist: uudised, kultuur, haridus, meelelahutus + spetsiifilistele auditooriumigruppidele mõeldud programmid - ja motiveerida seda tellimustaotlust ja näidata ära selle tellimuse tegelik hind. Me oleme käitunud lojaalsete kodanikena ja teinud saateid ka siis, kui neid mitte milleski ega peaaegu mitte millegagi tehapole. Aga see ei saa liiga kaua kesta.

Kui nendele kolmele dokumendile lisandub neljandana selle tulevase programmi, avaliku teenuse kontseptuaalne põhjendus ja viiendana seaduseelnõu, mida ETV juristid välja töötavad, siis ma arvan, et sellest piisab, et seada ETV tulevasele arengule kindel põhi.

E T V

Eesti Televisioon ja Eesti Raadio kuuluvad praegu Eestis oma staatusest kategooriasse "riiklikud organisatsioonid Riigikogu haldusalas". Riigikogu esindab meie jaoks rahvast, kelle poolt makstavatest rahadest ja kelle jaoks me programmi teeme ning kes meid rahvana haldab. Teiselt poolt vaadatuna on nii, et ETV saab riigi käest tellimuse ja raha selle täitmiseks. Riik aga ongi ju rahvas.

Kelle asi on vaadata selle järele, et Eesti rahvateleviseiooni jalg astuks õiget rada? On see rahvas? Riik? Riigikogu? Või ainult ETV ise? Kui palju on Eestis inimesi, kes seda temaatikat tegelikult üldse valdab?

Riigieelarvest on ETV-le 1993. aastaks eraldatud raha mitu korda vähem, kui seda

"VREMJA" ALGAS TÄPSEL T KELL 21.00

ehk

KAS ETV SAATEKAVA ON ETV-le KOHUSTUSLIK?

Vist ei ole, kuigi iga terve mõistusega inimene väidaks vastupidist. Ei tea, mida vastaksid küsimusele "Kas saatekavas trükitud kellaajal algab ETV-s uus saade või lõpeb eelmine?" aastaviktoriini mängijad, aga "MM Muna" lapsed tõstaksid väite peale "AK algab iga päev täpselt kell 21.00" kindlasti üles tumeda muna.

Põhi-AK algab meil enam-vähem täpselt kell 9. Siin on aga üks suur "aga" - üks minut reklaami. Kas kell 9 algab AK või kell 9 algab reklaam? Kellele see reklaam siis ikkagi lõppude-lõpuks kuulub? Ega ometi mitte AK-le? Kas minna selleni, et AK lihtsalt alustab oma suure endise kolleegi "Vremja" eeskujul kell 21.00 ja asi vask (vastavalt reklaamile siisküll minut varem). AK-le on ette nähtud 25 minutit eetriaega.

Eelmisel neljapäeval suutis diktoraatepäeva alguses, kui tal oli 5 minutit aega rääkida, veel 36 sekundit üle sõita. Esimese 5 minuti jooksul juba! Naljakas, eks. Seda peaks ju ometi olema võimalik vältida.

Absurd on ka see, kui saatesektor pakub näiteks vene AK-le, et alustage 2 minutit varem. Saade ei tohi alata varem. Inimene tõttab koju või avab televiisori just kavasse märgitud saate alguseks.

Hoopis segane on saatepäeva lõpp. Tihtipeale on AK hilisõhtused uudised kavas viimased. Neid inimesi, kes oma videosaate pikema teevad või filmi pikkuse valesi arvestavad, saatepäeva lõpu aeg ei huvita. Uudistesaadet on aga tihtipeale õhtul ainus otsesaade ja selle tegijad on iseenesest mõistetavalt huvitatud sellest, et saade õigel ajal ära lõpeks.

Kui uudised peavad plaani järgi

pööra ruttu

... "Vremja" algas täpselt kell 21.00 ehk...

lõppema kell 23.20, aga lõpevad 23.27, siis inimesed ei jõua enam 23.30-sebussi peale. Tihti jooksevad üle mingid suvalised reklaamid. AIDS-ivastased jms. Vajalikud ja tähtsad loomulikult, aga mille ja kelle arvelt?

Ei ole vist võimalik kehtestada, et hilisõhtused uudised algaksid iga päev täpselt ühel kellaajal, aga kui ta mingil kellaajal peab algama, siis ta ka peab algama. Kelle asi on kellaagadest kinni hoida? On seesaatesektori või kelle asi? Milliste meetoditega saaks asja reguleerida?

Trahviks saate honorarifondi vähendamine? See tegelikult ei huvita otsesaate tegijate: saavad ta esinejad 5 krooni rohkem või vähem, mis siis. Või siis nii või teisiti. Kindlasti on võimalik midagi välja mõelda ja seda tuleks teha kohe!

Marite Kallasmaa, Toomas Kaur, Tiit Kimmel, Kristiina Kirsipuu, Tarmo Krimm, Raimond Made, Madli Leikop, Villi Liibert, Liivia Innos, Tarmo Põldma, Tarmo Tilsen

20.05.93

HILISÕHTUNE
AK

SAATEPÄEVA
LOPP

Kuupäev	13.05	14.05	15.05	16.05	17.05	18.05	19.05
Kava järgi	23.20	22.55	-	-	22.45	23.40	23.10
Tegelikult	23.29	23.07	-	-	22.49	23.42	23.17
Ülesõit(min.)	+9'	+12'	-	-	+4'	+2'	+7'

Kuupäev	13.05	14.05	15.05	16.05	17.05	18.05	19.05
Kava järgi	23.30	00.00	01.00	23.30	23.25	23.20	23.50
Tegelikult	23.41	00.49	01.03	23.31	23.25	23.28	23.52
Ülesõit(8min)	+11'	+48'	+3'	+1'	0	+8'	+2'

Taani Huminaid

ETV rezhissöör Priit Hummel on Eestis tagasi olnud nüüd juba kaks ja pool nädalat. Enne seda kahte ja poolt õppis ta aga neli kuud Taanis Euroopa Filmikolledzhis, täiesti uues just selle kursuse puhul avatud ja "Sony" poolt tehniliste vahenditega varustatud õppeasutuses. Õppimiseks sai Hummel raha kui üks kümnest Ida-Euroopa väsest kursandist Taani Demokraatlikult fondilt. Nüüd asub ta, vitamineeritud uutest teadmistest ja loomamisest, puuviljadest, tööle ETV meelelahutussaadete toimetusse. "Telekraadile rääkis Priit järgmist.

Kui Taanist tagasi tuljin, siis küsiti mult siin majas ikka, et kas käisin Bornholmil. Ma ei hakanud ka ütleva, et Bornholmi ei peetagi seal eriti Taaniks. Aga see selleks. Ma jutustan parem, mis mul seal õiguses juhtus. Oma esimeses kirjas Eestisse kirjutasin, et ma ei saa aru, mis neil kõigil viga on, et muudkui naeratavad ja naeritavad. Nagu segased. Ma olin ju siit tulnud ega talanud. Ja ju ma ise olin ka sellise näoga, nagu ma siin harjunud olin, et kõik tulid küsima, kas mul on midagi pahasti või tervisega lahti. Normaalne inimene ju sellise näoga ei ole. Siis tasapisi hakkasin aru saama ja elule teistmoodi vaatama. Eks muresid ole ju ikka kõigil, aga nemad on seal nii kasvatatud, et teiste inimestega suheldes unustavad nad oma probleemid ega külv neid teiste hulka.

Ja teine lugu, mis juhtus kohe, kui ma tagasi tuljin. Istusin ühe oma kolleegiga telemaja kohvikus ja ta hakkas mulle rääkima mingit klatsi. Et see tegi nii ja töö tegi naga. Ma ütlesin talle, et kuule, miks sa vaevad üldse oma pead sellise asjaga, et see pole ju sinu mure. Ja tead, mista mulle selle peale ütles - et ma olevat õel inimene.

Ma arvan, et sellised asjad ongi meie ja nende sealse elu vahe. Et me raiskame ennast ja aega, et me teeme endale probleeme asjadest, mis ei ole meie mure. Me ei oska planeerida oma mõlemist, oma elu, tööst rääkimata. See on kõik suhtumine, kust asi algab.

Kas sa oled nüüd muutunud?

Ma arvan, et ma olen nüüd avatum, sest see hakkab sealses keskkonnas niivõrd kiiresti külge. Aga varem, ma mäletan hästi, et olin samuti üks neist paljudest, kes saavad aru küll, kuidas peab tegema, aga ei tee niimoodi. Me oskame kõik rääkida ja meie jutus on asjad korras, aga elus tegelikult teeme teistiti.

Seal meie grupis oli professionaale alla poole, ülejäänud olid sinna tulnud huvist. Euroopa Filmikolledzh - mis mullegi teatavat üllatust valmistas - oli ju rahvakool. Aga kui me tegime seal grupitööd, siis nende inimeste suhtumist vaadates

tekkis mul tunne, et nad on väga professionaalid. Sellele, kuidas nad töötasid, jäaksid alla nii mõnedki meie maja töötajad. Ja see, kuidas omavahel suheldi. Nelja kuu jooksul ei näinud ma kordagi, et keegi oleks teisele inetust öelnud või selja taga temast halba öökinnud. Nagu siin alatasajuhtub. Inimesed oskavad õigesti lahendada tekkivaid konfliktsituatsioone. Nad hoidsid oma närve.

On sulle juba keegi öelnud, et mis sa siin larmad, välismaalt tulnud?

Veel ei ole. Ma vähemalt proovin nüüd pisut teistiti olla.

Sa ütlesid, et Euroopa Filmikolledzh oli rahvakool. Olsid sellest hoolimata seal midagi õppida?

Tuli välja nii, et kõik taanlased olid rahul, sest nad teadsid täpselt, kuhu tulid. Teistest maadest olid aga kohale tulnud kõrgharidusega tele- ja filmi inimesed. Meieni jõudnud eelinfo ja reklaam kolledzh kohta oli ebaküllaldane. Meie ootasime enamasti juhtkonda, seega sellest aru ja lubas end edaspidi parandada. Eriti pärast seda, kui olime neile teinud märgukirja "On see lasteade või Euroopa Filmikolledzh?"

Tegelikult oli muidugi kõigest sellest hoolimata seal õppida küll ja küll. Eriti sealset õppimisstiili arvesse võttes. Suheldes, nähes, kuuldes ja tehes hakkad teistmoodi mõtlema. Minu ajal ju TPed-i teooriat ei õpetatud, nii et ka see kõik oli mulle huvitav. Näiteks kuidas monteerida erinevaid situatsioone, dialoogi, vestlust jne. Sain ise käsitseda kaameraid, ise monteerida, heli teha - kõike, mida ma ju siin ilalgi ei tee, sest selleks on spetsiaalsed inimesed. Sellest kõigest oli õppida. Ja kui kõige asjalikumast asjast rääkida, siis oli see kaheldamatult filmikunsti ajalugu. Eriti koos sealse filmiarhiiviga.

Sa läksid ära jaanuari alguses, kui uus peadirektor ei olnud veel suurt midagi öelnud. Kuidas ETV nüüd tundub?

Mulle saatis üks kolleeg "Telekraate". Seal ma nägin neid struktuurimuutusi ja uusi juhte. Mitte midagi ei saanud ma aru. Ausalt öeldes ei saa ma sellest siiani midagi täpselt aru. Võib-olla ainult natukene. Ja minu meelest ei saa vähemalt pooled inimesed aru, mis toimub. Mul on selline mulje jäänud. Ja täpselt siis, kui ma tuln tagasi, toimus see kanalite jagamine. Ma ei kujuta ette, kust need stuudiod tööjõu võtavad?

Ma kardan ühte asja, et tulgu see teiste toodang milline tahes, ETV hakkab ennast õigustama. See kaitsepositsioon ja õigustav viletsa venna mentaliteet on kohutavad. Et me ei saa ja pole võimalik ja et teeme seda saadet, sest nii on vaja. Ja ise muudkui teeme vanaviisi edasi. Tegelikult on just meil

kõige paremad väljavaated. Meie suur organisatsioon on ju juba olemas ja funktsioneerib. Aga me töötame siin valesti. Me tahame korraga teha palju ja kiiresti. Aga selle all kannatab kvaliteet. Mind isiklikult ajab siin majas hulluks korraga mitme saate ettevalmistamine. Muu maailm nii ei tee. Mina pooldaksin koondamist. Kui sellega need, kes hästi töötavad, palka juurde saaksid. Vähendame koosseise ja saateid ja hakkame normaalselt tööd tegema. Tehnika jääb ju samaks. Kui mõni inimene hakkama ei saa, tuleb ta lahti lasta ja uus võtta. Usun, et telesse tulla soovijaid on alati. Muidugi: palka tuleb tõsta. Aga ei maksa arvata, et ainult see inimesed tööle paneb.

Viimasel ajal on saanud prestiižseks öelda, et ETV on vilets ja meie saated ei kõlba vaadata.

See on vale suhtumine. Näiteks mina vaatan küll Eestis Televisiooni saateid. Kuidas ma siis saaksin, et ma oma kolleegide tööd ei vaata? Ja ma ei ütleks, et see allpool igasugust arvestust oleks. Taani näiteks pidi iga üliõpilane kaasa võtma oma TV uudised. Seal vaatasime neid ja analüüsisime. Võrreldes teiste Euroopa maadega leidsin, ja leidsin ka teised, et meie omad ei olnud sugugi kehva killast. Ja pealekõrva oli meie diktor kõige kenam. Ainus erinevus oli see, et meil olid kõigepealt oma uudised, siis välissõnumid. Teistel algas kogu asi maailmasündmustest.

Kas soovitaksid Euroopa Filmikolledzhit teistele?

See kursus maksis 25 tuhat taani krooni. Edaspidi hakkavad seal olema pikemad kursused, mis maksavad veel enam. Pluss: elamisraha. Kui keegi säärased summad leiab, võib muidugi minna. Saada on sealt küll. Ise arvan aga, et kõige targem oleks sinna saata näiteks mõni üliõpilane, kasvõi Pedast ühe kursusele. Algaja huviline võiks selliselt kursusele saada tugeva aluspõhja.

EESTI ON AUSTRIAST EES!

Eelmise aasta lõpus tõi Euroopa Audiovisuaalse ja Telekommunikatsiooni Instituut (IDATE) avalikkuse ette oma uue ja põhjaliku telemaailma uurimise tulemused. Põhitähelepanu selles oli pööratud televisiooni arengusuundadele Euroopas, samuti telejaamade finantseerimisega seotud küsimustele. Sealt selgus, et EESTI ON EES MALTAST, AUSTRIAST, KÜPROSEST, IIRIMAAST, ISLANDIST, MONAKOST JA PORTUGALIST. Seda telekanalite arvu poolest. IDATE'i andmetel on telekanalite arv Euroopas (mitte Euroopas nähtavatele, vaid Euroopa maade poolt toodetavate, olgu need siis kas ainult tootja maa või kapiiritaguste alade jaoks) alates 80. aastate keskpaigast kiiresti suurenenud. Kesk- ja Lääne-Euroopas 1985. aastal toodetud 205.000 telenunni vastu anti 1991. aastal eestrisse 650.000 tundi saateid. Telekanalite arvu EBU maades näitab järgnev tabel.

	1988	1989	1990	1991
Austria	2	2	2	2
Belgia	5	6	6	7
Küpros	1	1	1	2
Taani	2	3	3	4
Soome	4	4	4	3
Prantsusmaa	13	14	15	20
Saksamaa	10	11	12	12
Kreeka	3	6	6	6
Iiri	2	2	2	2
Island	2	2	2	2
Itaalia	12	12	12	12
Luksemburg	3	3	3	3
Malta	1	1	1	1
Monaco	2	2	2	2
Holland	5	4	4	4
Norra	2	2	3	3
Portugal	2	2	2	2
Hispaania	3	3	7	7
Rüütli	2	2	2	6
Shveitsi	5	6	5	5
Türgi	2	2	2	7
Suurbritannia	17	20	22	24
Euroopa kokku	90	99	106	136

Nii et pärast "suurt maipauku" jätab arenev Eesti (augustis) selja taha vähemalt seitse EBU maad.

Mis puutub sellesse, kust teletegemiseks raha saadakse, siis Euroopas tuleb see avalik-õiguslike ehk rahvakanalite jaoks valdavalt lubamaksudest. Ainult Hispaanias on see rahakogumissüsteem tundmata. Ometi teenivad kõik Euroopa teled raha juurde reklaamiga. Järgnev tabel näitab, kui suure osa tuntumate telekanalite rahakottidest moodustab lubamaksudest laekuv (protsentides).

	1987	1988	1989	1990	1991
ARD (Saksa)	68,9	67,39	67,7	71,5	72,1
FR2 (Pr.)	27,8	31,1	33,4	43,1	50,9
BBC (Briti)	81,5	80,2	80,0	79,7	81,2
FR3 (Pr.)	75,5	74,1	73,6	72,3	69,6
RAI (It.)	60,2	58,8	53,5	55,1	57,0
ZDF (Saksa)	55,2	54,5	53,2	54,2	55,5

Mõistagi on lubamaksu kohandamine televisiooni vajaduste muutumisele (loe: maksu suurendamine seoses telekulutuste pideva paratamatu suurenemisega) alati seotud ebamugavuste ja probleemidega valitsuse poolel. Ometi on Euroopas sellega kuidagi viisi hakkama saanud. Tabelist on näha, et valitsuse poliitikaga päästeti hukust ka Prantsuse 2 telekanal, seda küll osalt ka tänu ümberpaigutustele. Euroopa riikide targad pead saavad aru, et rahvakanalite liigne kommertsialiseerumine ja suurenev sõltuvus reklaamist on RISK avalik-õigusliku televisiooni olemusele. Seepärast ei ole välistatud ka niigi lisavahenditest ühekordselt määratavad toetused teleorganisatsioonide puhul, kui see mingil põhjusel tõesti katastroofi äärelle sattunud on. Nii juhtus näiteks Itaalias, kus riik eraldas 1989. a. RAI-le 200 miljonit, ja Prantsusmaal. Samas aga saavad televisioonide targad pead küllalt hästi aru sellest, et "liiga häid" suhteid valitsusega võib soovitada vaid oma vaenlasele.

Milliste summade ümber agakogu mäng keerleb? Euroopa juhtivate kanalite käive 1991. aastal (eküüdes) oli näiteks:

ARD	(Saksamaa)	2.898.000.000
BBC	(Briti)	2.614.000.000
RAI	(Itaalia)	2.211.000.000
Thames TV	(Briti)	538.000.000
RTL Plus	(Saksamaa)	493.000.000

Ja nüüd vaadake endale näkku:

ETV	(Eesti)	1.150.000 eküüdi riigieelarvest ja 2.250.000 eküüdi kokku.
-----	---------	--

(1 eküü = 15,631 krooni)

Möödunud reedel toimunud programmijuhtide koosolekul, kus vaadati läbi toimetuste pakkumised kolmandaks ja pisut ka neljandaks kvartaliks, leiti, et

- Meie saated kataksid justkui kõiki vajalikke eluvaldkondi, aga ometi jääb nagu millestki puudu.

- Saadetes on vaja panna rohkem ELU, s.t. seda, mis vaatajale korda läheb, mis teda isiklikult ja otse puudutab.

- Sageli oleme saatetegijaina ise võõrandunud sellest programmist, mida toodame. Keegi justkui räägib ekraanil midagi tarka ja õiget, vaataja aga ütleb: "Mis see minu asi on!" ja vahetab kanalit. See pole tema saade.

- Puudu jääb suhtest vaatajaga. Inimene tahab rahuldada oma identifitseerimisvajadust, tahab samastuda kellegagi, keda ta näeb saates. Kas me aga esitame materjali nii, et ta seda teha saaks?

- Kas me viime esitatavad mõtted vaatajale koju kätte nii, et see teda puudutaks ega jääks vaid üheks lõiguks pikast ja lõputust jorust, mille nimi on poliitikute-ärimeeste-tarkade-inimeste-maailm?

Mõtleme selle peale, äkki annab midagi muuta. Ja ehk leiame saadetele ka rohkem selliseid pealkirju, mis vaatama kutsuvad.

Seoses töökorralduse muudatustega kultuuritoimetuses kuulutan välja konkursi järgmistele ametikohtadele:

* SOTSIAAL- JA RAHVAKULTUURISAADETE VASTUTAV PRODUTSENT

* KIRJANDUSSAADETE VASTUTAV PRODUTSENT

* TEATRISAADETE VASTUTAV PRODUTSENT

* KUNSTISAADETE VASTUTAV PRODUTSENT

* MUUSIKASAADETE VASTUTAV PRODUTSENT

süvamuusika

jazz-muusika

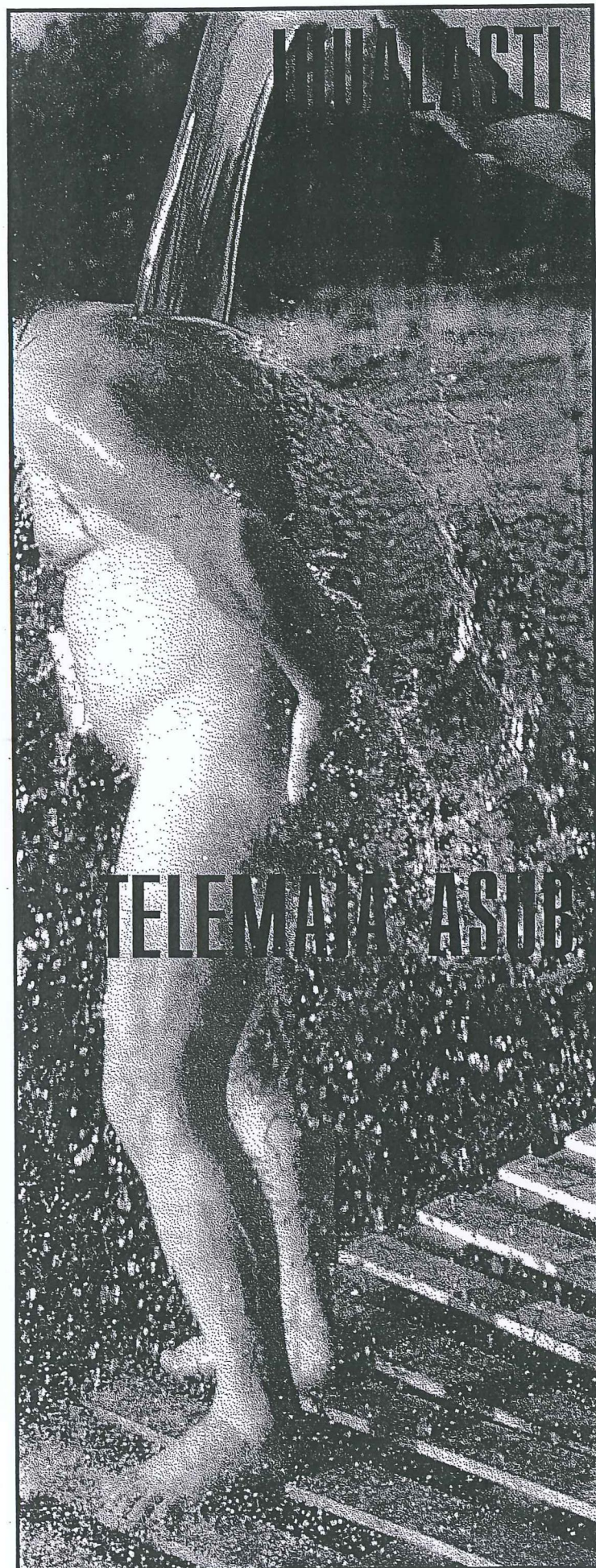
rahvamuusika

* FILMI- JA MEEDIASAADETE VASTUTAV PRODUTSENT

Avalduste laekumise viimane tähtaeg on 7. juuni 1993. a. Konkureerijatel esitada kirjalikult valdkonna programmi sisuline ja majanduslik kontseptsioon hooajaks 1993/1994. Lähteandmed ja info tuba 508, tel. 42 42 92.

H. Pruuli

Kultuurisaadete peatoimetaja

IHUALASTI

MEES TELEMajas

ehk ETV ei saanud maailmakuulsaks.

Esimesed nägid polevat sellest väljagi teinud, arvanud, et küllap osaleb mõnes lavatükis. Teised, kes tõsisema pilguga, tõmbunud juba kahtlaselt morniks, sest kuigi teati, et tolleaegne ETV julgeid tegusid teeb, tundunud ihualasti mees siiski liig olevat. Ja alles kolmandad, peamiselt just kogenenumad naised, aimanud mehe nigelat kehaehitusest, et tegemist pole näitlejaga. Ja siis, oh sa mu meie, läinud kiljumiseks lahti. Ikkagi naisterahvaste asi... Teleoperaator, arvatavasti Inno Varandi, tõmbunud ka ihualasti suguvenda nähes päris plassiks, sest stuudio olla parajasti just eetris olnud.

Eriteenistus valvas küll maja hoovi ja sissekäike, aga näe, viinavimmas alasti mees jõudis peaaegu et telekaamera ette! Ennekuulmatu lugu, ent tõsieluline fakt, mida hästi mäletatakse, sest lõõpi ja mokapruukimist oli tagantjärele palju. Eriti tõsiseid etteheiteid tehti nendele naissoo esindajale, kes ihualasti mehest eemale tõmbusid. Ikkagi peaaegu et tööpostilt taganemine. Lõpuks pandi see siiski liiga väheste kogemuste arvele ning soovitati selles osas "kvalifikatsiooni tõsta". Pearezhissöör Vello Rummo oli sellise arvamusega täiesti nõus ja andis pühaliku lubaduse, et korraldab naisperele selle kitsaskoha likvideerimiseks paar ekskursiooni meeste sauna ning organiseerib sarja loenguid teemal "Ihualasti mehe hüpnotiseerivast mõjust ja selle vastuabinõudest". Ent päris mokalaada keskele sattusid teleoperaatorid, keda süüdistati operatiivsuse puudumises. Neile öeldi: tulevikus olgu sellistel puhkudel rohkem endaalgatust ning varuks suur plaan! Peaoperaator Inno Varandi muidugi tunnistas kriitikat, aga küsis: "Kuidas talitada siis, kui ihualasti naine stuudiosse tuleb?"

Kust aga paljas mees tuli?

Kõik sai alguse Gogoli saunast, kus kaks svipsis peaga meest kihla vedanud. Üks öelnud, et mis see ihualasti televiisorisse minek siis ka ära ei ole: paari hüppega üle Gogoli tänava, kilpsati-kolpsati linnapea Aleksander Hendriksoni akna alt mööda, vupsti üle raudaia, valvuri selja tagant läbi, hoovipoolne sissekäik, paari hüppega trepist üles ja ole lahke... ongi stuudio, kus võib Ruth Perametsal kätt suruda ja televaatajatele "tere" öelda. Nii lõõdigi käed pooliku ja sakusmendi peale ning vemp sai teoks... Mis oleks võinud ETV vaata et "maailmakuulsaks" teha.

(Leopold Piip, 1955-71)

TELEMaja ASUB

VEESOONTE PEAL

See on nii, sest leida linnas maja ehitamiseks koht, kus neid sooni ei oleks, on peaaegu et võimatu.

Me ei sunni kedagi veesoonte peal elamise ja tegutsemise kahjulikkusesse uskuma, aga olgu siinkohal teatatud vähemalt kaks sellist soont.

Üks jookseb täpselt paralleelselt vana maja kohviku kohviletiga. Järjekord seisab veesoone peal. Õnneks seisab lühikest aega, ei tee seal tööd. Aga selle soone mõju ulatub loomulikult ka järgmistele korrustele.

Teine läheb eelmisega risti läbi toa 103 (suunaga aknast ukserni või vastupidi) ja seega töötavad veesoone peal ka toa 203, 303 jne. inimesed. Kes nüüd soovib, võib sellega arvestada. Veesoon on toa keskel, seinte ääres istujaile see ei mõju.

Nii ongi. Ei tea, kas tasuks asja edasi uurida?

VIGADE PARANDUS

Eelmises "Telekraadis" ilmunud artiklisse "Ettevaatust, autori!" sattus masinakirjutaja süül eksitav viga. Keskmise veeru 4. lõiku palume lugeda niimoodi: "Autoriõiguse sisu moodustavad autori isiklikud mittevaralised õigused ja varalised õigused. Siinkohal on oluline, et näiteks ETV-s loodu varalised õigused jäävad ETV-le kui loomingu produtsendile." Vahele oli jäänud "ja varalised õigused." Vabandame ja loodame, et kellelgi selle vea pärast ebameeldivusi ei tekkinud.

**KRAAT
TELE**

Tehtud
KUNGLA
DIALOG CP
arvutit

Kirjutage meile, joonistage meile.
(Postikana, nov. 1993)
VAHENDAME KÜSIMUST!

Toimetaja TIINA KANGRO (tuba 210, tel. 4642)
Heiki Meeri, Riho Raie, Tarmo Tilsen (tuba 105, tel. 4605)
Fotod: MM MAMMUTI ja Priit Hummeli arhiivist
Paljundatud ETV paljunduskontoris